

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118400975
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:6118400975.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471, proti žalovaným: 1./ L. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, X./ M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, obaja právne zastúpení: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, v konaní o zaplatenie 10.398,54 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 11Csp/39/2019-97 zo dňa 30. augusta 2019, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie, v napadnutej časti, vo výroku II. m e n í nasledovne:

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

II. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. V záhlaví identifikovaným uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil. Výrokom II. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 672,82 eur k rukám právneho zástupcu žalovaných. Následne výrokom III. nariadil vrátenie kráteného súdneho poplatku vo výške 304,80 eur žalobcovi a výrokom IV. upravil Slovenskú poštu, a.s., aby po právoplatnosti tohto uznesenia vrátila žalobcovi krátený súdny poplatok vo výške 304,80 eur. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica (upomínacie konanie) sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 10.398,54 eur s príslušenstvom, a to spoločne a nerozdielne. Zároveň sa domáhal aj zaplatenia náhrady trov konania. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz, č.k. 4Up/1211/2018 zo dňa 27.02.2019, ktorým vyhovel návrhu žalobcu v plnom rozsahu. V zákonom stanovenej lehote doručili žalovaní proti uvedenému platobnému rozkazu, odpor. Potom, čo žalobca na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica, navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, bola predmetná vec postúpená Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom (§ 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní v spojení s § 13 a § 14 CSP). Následne, podaním doručeným súdu prvej inštancie (Okresný súd Nové Mesto nad Váhom), právny zástupca žalobcu oznámil, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca so žalovanými uzatvoril mimosúdnu dohodu, berie podanú žalobu, v zmysle § 144 a nasl. CSP, späť v celom rozsahu. Zároveň žiadal, aby súd konanie zastavil s tým, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov právneho zastúpenia a požiadal aj o vrátenie kráteného súdneho poplatku. Súd prvej inštancie, s poukazom na § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP, konanie zastavil, nakoľko žalobca v konaní uplatnil svoje dispozičné právo vziať žalobu späť skôr než sa začalo pojednávanie. O žiadosti žalobcu na vrátenie kráteného súdneho poplatku za podanie žaloby rozhodol, v zmysle § 11 ods. 3, 4, 6 písm. b), ods. 10 a 11 zákona č. 71/1992 Zb.. O práve na náhradu trov konania rozhodol, s poukazom na § 256 ods. 1 CSP. Skonštatoval, že žalobca vzal žalobu voči žalovaným v celom rozsahu späť, čím z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania proti žalovaným, a preto je povinný nahradiť trovy konania žalovaným 1./ a

2./ O výške trov konania rozhodol, s poukazom na § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. a uložil žalobcovi nahradiť žalovaným trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 672,82 eur.

2. Proti tomuto uzneseniu, v časti výroku II. o trovách konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu a s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie procesné zavinenie zastavenia konania na strane žalobcu, nesprávne vyhodnotil. Poukázal na to, že samotné zastavenie konania bolo iniciované oboma stranami sporu, ktoré uzavreli mimosúdnu dohodu, ktorej súčasťou bolo ustanovenie týkajúce sa späťvzatia žaloby zo strany žalobcu, ktorý ako jediný disponuje právom na späťvzatie podanej žaloby. Podľa žalobu procesné zavinenie týkajúce sa zastavenia konania nie je len na strane žalobcu, ale aj na strane žalovaných, ktorí súhlasili s mimosúdnou dohodou, v ktorej sa strany dohodli na úhrade záväzku žalobcu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/214/2017 zo dňa 30.05.2017 a uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 496/2018 zo dňa 11.10.2018. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. a v tejto časti mu ho vrátil na nové konanie a rozhodnutie, resp., aby zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. tak, že žiadnu zo strán nezaviaže na náhradu trov konania.

3. Žalovaní 1./ a 2./ sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadrili prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedli, že sa v plnom rozsahu stotožňujú s podaným odvolaním žalobcu a navrhujú, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

5. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie, v napadnutej časti výroku II. o nároku na náhradu trov konania je potrebné, v zmysle § 388 CSP, zmeniť.

6. V prejednávanej veci súd prvej inštancie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom ešte pred prvým pojednávaním (§ 145 ods. 1 CSP v spojení s § 146 ods. 1 veta druhá CSP). Zároveň o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP a žalobcovi uložil povinnosť uhradiť trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, žalovaným 1./ a 2./ Odvolanie žalobcu smerovalo voči výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Dôvodil nesprávnym záverom súdu prvej inštancie o procesnom zavinení zastavenia konania.

7. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Je nesporné, že v danej veci došlo k späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu, v dôsledku uzavretia mimosúdnej dohody medzi žalobcom a žalovanými 1./ a 2./ Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon, ktorý patrí výlučne žalobcovi. Žalobca ako dominus litis (pán v spore), ktorému svedčí právo podať žalobu, túto môže na základe vlastnej úvahy aj bez uvedenia dôvodu vziať späť. Späťvzatie žaloby ako procesnoprávny úkon je prejavom autonómnej vôle žalobcu, s ktorým procesné normy spájajú ukončenie súdneho konania, teda je takou skutočnosťou, ktorá bezprostredne vedie k zastaveniu konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách.

12. Po preštudovaní súdneho spisu odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie nesprávne aplikoval zásadu zavinenia v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, ktorá predstavuje sankčnú náhradu trov konania. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo

zásady procesného zavinenia. Pokiaľ žalobca žalobu vzal späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania alebo splnení toho, čoho sa domáhal, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

13. V prejednávanej veci nevzhladol odvolací súd jednoznačné zavinenie zastavenia konania ani na jednej strane sporu, pretože aj keď žalobca zobral žalobu späť nemožno konštatovať, že by zavinil zastavenie konania, a to s prihliadnutím na dôvod späťvzatia (uzatvorenie mimosúdnej dohody). Rovnako nemožno konštatovať procesné zavinenie na zastavení konania ani na strane žalovaných 1./ a 2./, keďže s mimosúdnou dohodou súhlasil aj žalobca, pretože zohľadňovala požiadavky oboch strán. Navyše žalovaní 1./ a 2./ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadali o trovách konania rozhodnúť rovnako ako žalobca (nepriзнаť nárok na ich náhradu žiadnemu z účastníkov).

14. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v danom prípade nie je možné pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania rozhodnúť podľa procesného zavinenia strany konania na zastavení konania (§ 256 CSP). Žalobca zobral podanú žalobu späť, z dôvodu uzatvorenia mimosúdnej dohody medzi stranami sporu. Navyše obe sporové strany zhodne uviedli, že žiadajú o trovách konania rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vyvodil vzájomne rovnaký pomer úspechu strán vo veci, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie, v napadnutej časti vo výroku II., za použitia § 388 CSP zmenil tak, že rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, nakoľko neboli splnené podmienky na potvrdenie rozhodnutia podľa § 387 ods. 1 CSP (z dôvodu jeho vecnej nesprávosti) ani na jeho zrušenie podľa § 389 ods. 1 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania, s poukazom na vyjadrenia oboch sporových strán o trovách konania, rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).